

2017/18

Adresse Fenrisvej 33
8210 Århus V

Hjemmeside www.aarhusstatsgymnasium.dk

Email asgpost@aarhusstatsgymnasium.dk

Telefon 8615 8955

INDHOLD

- 2** INDHOLD
- 11** VELKOMMEN FRA ELEVRÅDET
- 12** VAGTSKIFTE: TAK FOR TIDEN SOM
BESTYRELSESFORMAND PÅ ÅSG
- 12** NY BESTYRELSESFORMAND: HANNE
SØNDERGAARD BIRKMOSE
- 14** VELKOMMEN SOM NY ELEV
- 15** TEATERKONCERT PÅ ÅRHUS
STATSGYMNASIUM 2018
- 20** UNGE FORSKERE
- 22** HVORDAN LAVET MAN ET NYT
GRUNDFORLØB?
- 24** SKOLEKORET PÅ ÅSG
- 25** DRONE ACADEMY AARHUS ELSKER
ÅRHUS STATSGYMNASIUM...
- 26** 3U I MICHIGAN
- 28** TRYK F1, DET HJÆLPER
- 30** DIMISSION 2017 – ELEVTALE
- 36** JULESTILEN 2017: "DEN FLADE OG
SØRGELIGE BAGSIDE AF EN ELLERS FLOT
OG RUND MARCIPANGRIS"
- 39** "DARK AS YOU LIKE IT" PÅ UDVEKSLING
I FRANKRIG
- 41** FRI FOR GENERENDE SOL OG PÅ VEJ
UNDER JORDEN – BYGNINGSDRIFT 17/18
- 44** 2B I STRASBOURG I
- 46** 2B I STRASBOURG II
- 47** MIT FØRSTE ÅR SOM PSYKOLOG PÅ ÅSG
- 52** GEOGRAFI OLYMPIADEN 2018
- 53** ¿FUNKTION? 17/18
- 55** 3D'S TANKER OG STEMNINGER
FRA INDIEN
- 58** FRIVILLIG IDRÆT
- 58** HUSKUNSTNER JETTE GEJL
- 62** ELEVFORENINGEN
- 62** ÅSG'S VENNER
- 63** SIDSTE SKOLEDAG – TAK FOR KAMPEN
- 66** FAGLIGHEDEN OG DET FAGLIGE
NIVEAU I GYMNASIET
- 68** ELEVER PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM
2017/18
- 72** ANSATTE
- 84** LOKALEPLAN

<i>Rektor</i>	
Dorte Frstrup	89124351
<i>Vicerektor og uddannelsesleder</i>	
Lars Serup Nordam	89124354
<i>Uddannelsesledere</i>	
Henrik Rosleff	89124372
Mette Madsen	89124367
Mona Gadegaard	89124353
<i>Administrationschef</i>	
Charlotte Ernst	89124355
<i>Studievejledere</i>	
Dorthe Antonsen	89124365
Louise Meldgaard Brun	89124365
Marianne Høgsgaard	89124365
<i>Pedel</i>	2814 2257
<i>Kantinen</i>	89124380

Skoledagen på ÅSG er 08:00 - 15:00.
Ringetider fremgår af nedenstående.

lektion I	08:00 - 09:30
lektion II	09:45 - 11:15
lektion III	11:45 - 13:15
lektion IV	13:30 - 15:00

Den første onsdag i hver måned er der månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

ÅRETS SKÆVE GANG

VELKOMMEN FRA ELEVRÅDET

Elevrådet vil ønske alle hjertelig velkommen til et nyt skoleår. Et skoleår, der forhåbentligt kommer til at være fyldt med aktivitet og engagement fra jer elever, for hvis vi skal gøre denne skole til et endnu federe sted at være, så skal vi gøre det i fællesskab. Om vi sørger for at give jer de bedste muligheder for at demonstrere mod nedskæringer på jeres uddannelse, eller om vi bare holder nogle fede events, så kan det ikke lade sig gøre uden elevinddragelsen.

Vi arbejder lige nu på en helt ny varetagelse af elevrådet, og vi kan godt afsløre, at det bliver spændende. Vores gymnasium er fantastisk, men selvfølgelig er der altid plads til forbedringer. De forbedringer skal vi være indstillet på at facilitere.

Hvis elevrådet i fremtiden stadig skal have mulighed for at have indflydelse, så mangler vi jer og jeres investering i elevrådet. Vi kan ikke fungere og få det til at køre rundt, mens vores

medlemstal falder, derfor har vi brug for dig. Det er simpelthen en skam, hvis vi går rundt og glemmer, hvad et elevråd rent faktisk betyder for en skole, for det er faktisk ikke bare kaffe og kage. Vi har medlemmer i skolebestyrelsen, i pædagogisk forum, i kantineudvalget og i internationalt forum, der står for studieturene. Vi gør meget for at forsøge at repræsentere eleverne, blandt andet vil vi også fokusere mere på vores medlemskab i DGS, fordi det også gør os i stand til at have en større stemme på landsplan.

Hvis alt dette lyder som noget, du kunne tænke dig at deltage i, så er du rigtig velkommen. Vi ser frem til at fortsætte vores arbejde med gamle og nye ansigter; det bliver et fantastisk år fyldt med aktiviteter og nye ideer, der er klar til at blive ført ud i livet. Vi håber, at vi ser dig til vores hyttetur eller til vores møder!

Den nuværende elevrådsbestyrelse:

*Formand:
Martin Mejlgaard, 2.w*

*Næstformand:
Jasmin Dainese, 1.x*

*Kasserer:
Mikkel Flarup, 1.x*

*Skolebestyrelses repræsentant:
Emma K.V. Andersen, 1.d*

*Skolebestyrelsesrepræsentant:
Mette Rønn, 2.x*

VAGTSKIFTE: TAK FOR TIDEN SOM BESTYRELSESFORMAND PÅ ÅSG

Jeg har valgt at stoppe som formand for bestyrelsen på ÅSG 1. maj 2018. Derfor vil jeg gerne sige elever, ansatte, samarbejdspartnere og kollegaer i bestyrelsen TAK for 18 fantastiske år på ÅSG.

Jeg vil også benytte lejligheden til et lille tilbageblik. I mine første år på ÅSG var jeg med til at evaluere et forsøg med en ny måde at tilrettelægge undervisningen på. I august 2005 trådte gymnasireformen i kraft, som bl.a. betød, ÅSG fik selvstyre og ikke længere hørte ind under amtet. Jeg blev formand for den midlertidige bestyrelse. Den 1. januar 2007 blev ÅSG så formelt set en selvstændig institution, men skolen var reelt underlagt statslig lovgivning og finansiering.

De tre vigtigste politiske mål i gymnasireformen knyttede sig til:

1. en opprioritering af den studieforberevende funktion

2. at den almindennende funktion skulle opdateres og styrkes

3. at uddannelserne skulle have klare profiler – og der skulle være større fleksibilitet mellem uddannelserne.

Reformen gav overalt på ÅSG stor travlhed – tilrettelæggelse af grundforløb, nye læreplaner med studieretningsfag, obligatoriske fag og valgfag - samtidig med at eleverne efter gammel ordning skulle følges til døren. Også på ledelsesniveau var der mange nye opgaver især i forbindelse med skolens profilering - og hvilke studieretninger der skulle være på ÅSG. Dertil kom en masse ændringer som følge af overgangen fra et ledelsesmæssigt og økonomisk tilhørsforhold under Aarhus Amt til det statslige tilhørsforhold og ikke mindst betingelserne for at overtage bygninger og matriklen på Fenrisvej 33 som selveje.

Specielt det sidste trak ud, fordi der var problemer med modellen for prisfastsættelsen af gymnasiernes bygningsmasse. Da ÅSG var blevet en selvstændig institution fra 2007 med det ansvar, det indebærer for afviklingen af undervisningen, blev det mere og mere akut at finde en pris, ikke mindst fordi antallet af påbud fra Arbejdstilsynet voksede og voksede og potentielt truede med at lukke skolen for undervisning.

Skolen var i øvrigt blevet fredet, hvilket ikke gjorde ændringer nemmere.

Midt under dimissionsfesten i juni 2010 kom et glædeligt opkald fra Undervisningsministeriet om, at tingene var faldet på plads - og dermed også prisfastsættelsen på bygningerne.

Tre uger senere traf jeg tilfældigvis rektor Keld Larsen i Lønstrup – han var overlykkelig, for nu kunne der komme gang i bygningsplanerne, og på det første bestyrelsesmøde i august diskuterede vi de første ideer og planer.

Efteråret 2010 fik et sørgeligt og intenst forløb på grund af Keld Larsens pludselige død. Det medførte naturligt nok en del ekstra arbejde i bestyrelsen og for skolens ledelse og administration. Men heldigvis kunne vi den sidste skoledag før jul annoncere, at bestyrelsen havde ansat Dorte Fristrup som ny rektor, en beslutning som vi bestemt ikke har fortrudt.

Den 1. februar 2011 satte Dorte sig i rektorstolen, og der var pænt mange opgaver at tage fat på. Først og fremmest at få etableret en ny ledelsesstruktur. Det var også en konsekvens af reformen, men en opgave, der var blevet nedprioriteret på grund af de mange øvrige opgaver og usikkerheden omkring de økonomiske rammer på ÅSG. Og så var der et omfat-

tende nybyggeri og renoveringer i lange baner, inklusive nye overraskelser i form af skjulte fejl og mangler, der bl.a. havde skabt skimmelsvampe og andre dårligdomme.

Men i august 2013 kunne vi indvie den nye tilbygning med Hendes Majestæt Dronning Margrethe den II. som gæst ved afsløringen af Per Kirkebys skulptur *Laokoon-gruppen* i den nye Solgård. Det var den første milepæl og en stor dag. I august 2016 blev den nye idrætshal indviet, og det markerede afslutningen på store renoveringer og byggerier på ÅSG.

De seneste år har været hårde for uddannelsessektoren og for ÅSG: besparelser, overenskomster, flere reformer, mere kvalitetskontrol og teknologispring. Det er ikke altid helt let at være ansat og bevare gejsten og heller ikke at være leder. Lønner og

belønningen står desværre ikke helt mål med kravene.

Heldigvis oplever jeg en stor stolthed over at være på ÅSG – fra såvel ansatte som fra elever – fordi der stadig er høj kvalitet i alt, der sker på ÅSG. Jeg håber, at alle vil bevare en glæde ved at være et sted, hvor der er plads til forskellighed og nye ideer. Jeg håber, at undervisere også i fremtiden vil deltage med åbent sind i nye forsøg med undervisningsformer og dermed vise nye veje til læring og dannelse. Jeg håber, at eleverne også i fremtiden vil være aktivt med til at profilere ÅSG.

Og så håber jeg, at der kommer bedre tider, hvor man indser, at offentlige prioriteringer ikke må ske på bekostning af uddannelse og dermed Danmarks fremtid. Jeg er sikker på, at gode medarbejdere og god undervisning på ÅSG også i

fremtiden vil være det absolut stærkeste kort i skabelsen af et fortsat godt renommé for ÅSG og dermed også i den fremtidige konkurrence om unge mennesker til ungdomsuddannelserne i Aarhus.

Jeg overlader posten som formand for bestyrelsen til professor og studieleder Hanne Søndergaard Birkmose, AU, som jeg kan give de varmeste anbefalinger. Jeg håber, I tager godt imod hende. Mange tak for min del af ”Den Lange Rejse” – det har været en stor fornøjelse, og I har ydet en fantastisk indsats.

De bedste ønsker for ÅSG i fremtiden.

*Peder Østergaard
bestyrelsesformand*

NY BESTYRELSESFORMAND: HANNE SØNDERGAARD BIRKMOSE

Jeg hedder Hanne Søndergaard Birkmose, og jeg er pr. 1. maj 2018 tiltrådt som bestyrelsesformand for ÅSG. Til daglig er jeg professor i selskabsret ved Juridisk Institut, Aarhus BSS. Jeg er selv uddannet cand.merc. (jur.) fra Handelshøjskolen i Aarhus, og på nær et par afstikere til den private sektor, har jeg siden 1999 været ansat ved Juridisk Institut. Jeg har næsten altid været involveret med de studerende på en eller anden måde. Først som studievejleder, mens jeg var studerende, og siden 2011 som studieleder

for HA (jur.) og cand.merc. (jur.)- uddannelsen, som er en erhvervsøkonomisk-erhvervsjuridisk uddannelse.

Ligesom universiteterne er gymnasierne under stor politisk bevågenhed og økonomisk pres, og jeg glæder mig til sammen med resten af bestyrelsen at tage disse udfordringer op og sikre, at ÅSG fortsat vil være et rigtig godt gymnasievalg.

Hanne Søndergaard Birkmose

VELKOMMEN SOM NY ELEV

Efter sommerferien skal du begynde i 1.g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for din uddannelse og din personlige udvikling.

De første tre måneder er et grundforløb, som er ens for alle elever. Du bliver præsenteret for nogle af fagene, og du lærer gymnasiet at kende. Desuden vil vi sørge for, at du får et godt grundlag for til oktober at beslutte, hvilken studieretning

du vil fortsætte i. Valget af studieretning er en markering af, hvilke fag du har en særlig interesse for eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at mange af fagene er fag, som alle elever skal have uanset hvilken studieretning, de har valgt.

Formålet med studentereksamen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelsessystemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studentereksamensbevis i hånden. Du skal altså videreudvikle dig fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstrænger os hver eneste dag for, at Århus

Statsgymnasium bliver ved med at være et godt sted at lære og et godt sted at være. Og det gør vi sammen med eleverne. Så det er vigtigt, at du også bidrager, at du ligesom lærerne engagerer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisningen: elevråd, musik, filmklub, skoleblad, revy, musical, idræt og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skoleåret. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféerne, som er med til at sammentømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

TEATERKONCERT PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM 2018

Traditionen tro blev der igen i år opsat en stor og flot forestilling på Århus Statsgymnasium. I år var forestillingen en musical. En musical inspireret af 80'ernes fest og farver.

Igennem gamle numre som "Mr. Swing King", "Magi i Luften", "Den Jeg Elsker" og "Bag Duggede Ruder" blev forestillingens publikum båret igennem historien. Historien om Sanne og Niels, der finder hinanden og har deres op og nedture, alt sammen reflekteret i skuespil, sang, dans og musik.

Processen op til premieren var igen i år en periode, hvor den kolde januar måned blev fyldt med kreativitet og god musik. Ud over alt det, der blev øvet inden, var to hele weekender sat af til arbejdet. To weekender, hvor den ellers weekend-tomme skole fyldtes med de 150 elever, der var med til arbejdet. Alle havde en funktion og løftede deres del af arbejdet. Scenografi-gruppen fik bygget en flot scene, der skabte en god ramme, skuespillerne fik udfoldet deres karakterer, kostume og make-up holdet sørgede for, at alle på scenen så skarpe ud,

og musikere, sangere og kor fik øvet deres sange igen og igen. Der gik ikke lang tid, før alle gik og nynnede med på de gode danske 80'er sange. Skolen sidrede af liv, spænding, god musik og stemning. Forestillingen tog stille og roligt form i løbet af weekenderne, og til generalprøven tirsdag, dagen inden det skulle spilles, stod vi med en hel musical. En musical, der trak publikum rundt i alle humørhjørner. Både det glade og festlige, men også det mere triste.

Musicalen blev taget fantastisk

imod. Der var stående bifald, og vi var alle sammen glade og stolte. Både fordi vi havde skabt en fantastisk forestilling, men også fordi vi nu stod med en masse nye venner fra andre klasser og årgange. Det var igen i år en stor succes. Det er som om, man ikke kan gå galt i byen, når man er 150 mennesker, der alle er enige om, at ÅSG's musical skal være den bedste.

Kunne du tænke dig at komme med "behind the scenes" på dette års musical, så scan denne QR kode med din kamera-app:

Eller bruge dette link:
<https://www.youtube.com/watch?v=FTDu70KINQU>

Magnus Bøgelund Pedersen, 3.q

TEATERKONCERTEN

UNGE FORSKERE

Unge Forskere er Danmarks største naturvidenskabelige talentkonkurrence, som jeg i "Physical Science Senior"-kategorien vandt en andenplads i, med mit projekt om hvordan vi i dag og i fremtiden vil udforske og opdage nye exoplaneter, og om de metoder, vi benytter i vores søgen efter liv i rummet.

Unge Forskere er en konkurrence for alle os, der elsker naturvidenskab og teknologi, og hvor man har mulighed for at præsentere et (begyndende) forskningsprojekt for en fagjury af rigtige forskere, som er førende inden for deres felt, og som er passionerede inden for det samme område som én selv. Der udvælges på landsplan 100

projekter i junior- og senior-kategorien, som udtages til semifinalerne rundt om i landet, hvoraf 8 af seniorprojekterne i år var fra Århus Statsgymnasium. Af disse 200 projekter går 100 videre til finalen, 50 junior og 50 seniorprojekter, hvoraf 4 var fra Århus statsgymnasium. Finalen afholdes ved eventen Science i Forum, hvorefter

der i år var præmieuddeling i Bremen Teater, hvor præmierne inkluderede samlet over 300.000 kroner i kontantpræmier, rejsepræmier og sponsorpræmier, uddelt af prestigefyldte firmaer som fx Novo Nordisk og Lundbeck.

Mit projekt handler om, hvordan vi udforsker og opdager exoplaneter, og om hvordan vi kan finde liv i rummet. Jeg har undersøgt de metoder, vi i dag benytter til at opdage nye planeter uden for vort eget solsystem, og hvordan vi herefter udforsker deres atmosfærer, densitet, vejrforhold og meget, meget mere. En del af min præmie bestod i, at jeg i oktober skal til Brasilien - til de sydamerikanske mesterskaber

- og præsentere mit projekt for nogle af deres førende forskere. Jeg har derudover fået den fantastiske mulighed at være den yngste taler på årets Bloom-festival, hvor jeg på festivalens hovedscene fik mulighed for at snakke foran mange hundrede af mennesker, som deler min passion for naturvidenskab.

Silke Sofia Dainese, 3.x

HVORDAN LAVER MAN ET NYT GRUNDFORLØB?

På Århus Statsgymnasium fik et Grundforløbsudvalg bestående af seks lærere og en uddannelsesleder til opgave at komme med et bud på den udfordring, som gymnasiereformen af 2017 havde stillet os.

I Grundforløbsudvalget blev vi ret hurtigt enige om, at vi ville tage udgangspunkt i det eksisterende. Ikke i den eksisterende struktur. Den ville vi tværtimod gerne omforme til noget mere tidssvarende. Men i det eksisterende værdigrundlag for Århus Statsgymnasium. Her var det vigtigt for os at bevare det faglige og sociale fællesskab med plads til forskellighed. Ligeledes var det et bærende princip for os, at elevernes gradvist skulle socialiseres ind i det faglige fællesskab på skolen.

I stedet for at bygge på egne antagelser om, hvordan det bedst kunne foregå, gik vi videnskabeligt til værks. Derfor hyrede vi en professor i organisationspsykologi, som gav os faglige input til, hvordan det ville være mest hensigtsmæssigt at organisere eleverne, således at eleverne dels kunne opleve en tryk ramme i begyndelsen af deres gymnasieliv og dels tidligt kunne lære at indgå i et arbejds-

fællesskab med andre elever, som ikke nødvendigvis ligner dem selv. Desuden samlede vi input og fik feedback fra det samlede lærerkollegium og udvalgte elever af flere omgange.

Rent organisatorisk valgte vi at inddele eleverne i studiegrupper bestående af seks elever sammensat på baggrund af bl.a. køn, alder og bopæl. Til hver studiegruppe blev tilknyttet en kontaktlærer, en gennemgående lærerperson, som i løbet af fem rammesatte møder fik til opgave at lade eleverne samtale om deres skolegang, praktiske forhold, knaster og konflikter i gruppen, det at vælge og ikke mindst studieretningsvalget. Sidstnævnte sammen med kontaktlæreren og en studievejleder. For at træne studiegrupperne i at være et arbejdsfællesskab fik grupperne mellem hver mødegang en opgave, som skulle løses. For eksempel skulle studiegruppen sammen lave en aktivitet efter eget valg uden for skoletiden. De skulle også mødes i en faglig kontekst ved at læse en lektie sammen, lave en skriftlig opgave sammen, gå i lektiecafe sammen osv. samt arrangere fællesspisning sammen med holdets andre studiegrupper til skoleårets første sold.

Undervisningen blev organiseret på hold, der i udgangspunktet bestod af 5 studiegrupper. Indledningsvis eksperimenterede vi med tanken om at gøre holddannelsen og hermed også undervisningen mere fleksibel. Vi undrede os nemlig over, at man overalt i undervisningsverdenen tager udgangspunkt i 1800-tallets traditionelle og

vilkårige inddeling af eleverne i klasser. Vi ønskede i stedet at tage udgangspunkt i individet, dets evner og forudsætninger, og vi talte om, at vi ønskede en mere fleksibel tilrettelæggelse, hvilket studiegrupper og organiseringen på hold ville give mulighed for.

Vi tvivlede nemlig på, at formen med én lærer til i gennemsnit 28 elever er den bedste måde for eleverne at lære på eller for den sags skyld den bedste måde for lærere at udvikle deres undervisning på.

Hvorfor kunne man ikke i nogle læringssammenhænge operere med en holdstørrelse på 42 eller 60? Og i andre sammenhænge med en holdstørrelse på 6 eller 12 alt afhængigt af læringsformålet, elevernes niveau, stoffets sværhedsgrad mm.? Og hvorfor altid én lærer til et hold? Ville det ikke i nogle sammenhænge være bedre med to eller tre lærere? Både i forhold til elevernes udbytte, men også i forhold til lærernes mulighed for kollegial sparring?

Diskussionerne og drømmene om en radikal anderledes organisering til trods gik vi dog relativt konservativt til værks. Vores rationale var, at selve ændringen af grundforløbet måtte være nok forandring på én gang.

LYKKEDES VI SÅ MED GRUNDFORLØBET?

Det var i hvert fald fantastisk at opleve den energi og de ambitioner, som lærerkollegiet lagde i arbejdet med at udforme

og føre eleverne trygt gennem grundforløbet. Og ikke mindst at eleverne overordnet set tog godt imod den nye organisering. Selvfølgelig var der bump på vejen. Et bump var, at vi med vores fokus på et velorganiseret grundforløb nok havde glemt at dedikere et tilstrækkeligt skolefokus på opstarten af studieretningsforløbet, hvor eleverne i november kom i klasse med de elever, som de skal være sammen med resten af deres gymnasietid.

Derfor har vi nu foretaget nogle småjusteringer på baggrund af lærer- og elevevalueringer, så vi næste skoleår kan lykkes endnu bedre med at socialisere 1.g-eleverne ind i det daglige fællesskab på Århus Statsgymnasium.

OG HVAD SÅ MED DRØMMENE OM EN RADIKALT ANDERLEDES ORGANISERING?

Her tog tre lærere i matematik B teten, da de gik sammen om at undervise deres tre hold. Lærerne delte eleverne imellem sig efter niveau, faglige emner og varierende holdstørrelse fra gang til gang alt afhængigt af læringsformål. Desuden eksperimenterede de med at inddele eleverne efter læringsstile.

Den kollektive tilgang viste sig som et godt værktøj i forhold til en mere differentieret tilgang til den enkelte elev og skabte også en mere naturlig ramme i forhold til pædagogiske drøftelser og inter-kollegial sparring.

Matematiklærernes arbejde blev så stor succes fagligt og pædagogisk, at samarbejdet er videreført til studieretningsforløbet, og kredsen af lærere er udvidet fra tre til fire og antallet

af klasser fra tre til fem.

Det er for mig at se, hvad skole bør handle om - at løfte hvert individ under behørig hensyntagen til individets forudsætninger og evner - samtidig med at lærerne gives mulighed for gensidigt at berige hinanden. Den vej håber jeg fortsat kan

betrædes på Århus Statsgymnasium både i grundforløbet og studieretningsforløbet.

Henrik Rosleff
uddannelsesleder

SKOLEKORET PÅ ÅSG

Skolekoret på ÅSG blev startet i år 2016 på elevrådets hyttetur. Siden da har koret mødtes i perioder i løbet af årene for at øve, drikke kaffe og spise kage. Der er ingen audition til skolekoret, og det er en nem, hyggelig og gratis måde at møde nye venner fra gymnasiet på.

Samtidig med at skolekoret har sagt farvel til 3.g-erne fra sidste år, har koret i år fået en masse nye medlemmer fra især den nye 1g-årgang. Koret er nu på omkring 20 korsangere, og det har sunget til månedsmøder, juleafslutning og for en venskabsklasse fra New Delhi. Derudover har koret holdt julehygge med æbleskiver, gløgg og pizza, og der er knyttet en masse nye venskaber i dette års skolekor.

Nogle af korets nye korsangere siger følgende om koret:

"Jeg kan godt lide skolekoret, fordi det var en nem gruppe at starte i i 1.g, og det var en nem måde at møde nye mennesker på. Ellers er det bare hyggeligt at synge og skabe et fællesskab gennem musikken"

Thea, 1.g

"Jeg synes, det er mega fedt at synge i skolekoret. Man bliver glad af det, og der er mega god stemning, og alle folk er rigtig søde"

Helene, 1.e

"Hvis man synes, det er lidt kedeligt at gå i skole nogle gange, så bliver det lidt sjovere, når man går til kor".

William, 1.e

På vegne af koret
Tine Cecilie Mikkelsen, 2.a

DRONE ACADEMY AARHUS ELSKER ÅRHUS STATSGYMNASIUM...

Ungdomsskolen i Aarhus (UIAA) startede for lidt over et år siden undervisning i bygning og flyvning af droner uden faktisk at have et passende lokale og en hal at boltre sig i. Masser af forslag blev forkastet, masser af muligheder viste sig umulige at komme i nærheden af.

Så trådte netværket til, og jeres venlige lektor Jesper Nymann Madsen ringede med tilbud om både adgang til både fysiklokale og til jeres fantastiske hal. Vi blev enige om, at droneholdet kunne råde over lokale og hal på et udvalgt tidspunkt om tirsdagen.

Siden da har vi haft glæde af jeres faciliteter – også i enkelte weekender. Som man kan se på billedet, har vi i disse weeken-

der "værkstedet" i hallen, og der bliver nørdet og fløjet i timevis.

ÅSG's faciliteter har i den grad været med til at udvikle de unge mennesker. Ud af de hold, der har nydt og nyder godt af de rigtig gode forhold, kan man med sikkerhed spotte mindst to kommende ingeniører. Det er jo fantastisk at give unge mennesker nye kompetencer.

Drone-undervisningen indeholder, udover en masse fis og ballade, forståelse af elementær elektronik og naturvidenskabelige begreber, håndtering og lodning af elektriske komponenter, programmering af dronens computer, flyvning af de små bæster og naturligvis læring om aerodynamik. Det er skrap kost, men med finger-

spitzengefühl og muligheden for straks at kunne se og føle, hvilke resultater en ændring i eksempelvis programmering medfører, har selv bogligt svage elever fundet nye kompetencer. De forstår pludselig, hvilken ESC (elektronisk speed controller), der passer med hvilken størrelse kv-motor og FC (flightcontroller) - og så videre...

UIAA Drone Academy Aarhus ser frem til de kommende sæsoner i samarbejde med Århus Statsgymnasium.

Med højtflyvende hilsner

Elever og læreren
(DronePhatter) – Michael Nørgaard

3.U I MICHIGAN

Som den første klasse fra ÅSG fik vi i 3u muligheden for at tage på studietur til USA. Turen gik til staten Michigan, hvor vi besøgte byen Clare og storbyen Detroit. Efter en lang rejse fra Aarhus til Clare med både tog, fly og bus ankom vi sent om aftenen til hotellet, som vi tilbragte den første nat på. Allerede morgenen efter fik vi amerikansk kultur at se - morgenmaden bestod nemlig af en kæmpe buffet med alt fra æg, beans og bacon til et kagesortiment ud over det sædvanlige. Stopmætte efter måltidet begav vi os hen til Clare High School for at melde vores ankomst. I forhallen blev vi mødt af de 26 amerikanske elever, der de næste 3 dage skulle være værter for os.

I de næste dage fik vi lov til at opleve den amerikanske skolekultur, som viste sig at være helt anderledes end den danske. Vi fulgte hver især vores egen værtsamerikaner, som skulle tage os med på deres normale skoledag. De største forskelle var skiftende klasser og et dagskema, der aldrig varierede. De ikoniske "lockers" og gangene fik os til at føle, at vi var med i en film. Denne følelse blev forstærket af, at alle efter skole kørte væk i deres egen bil.

I de næste tre dage fik vi et indblik i vores værtslevers liv - både i og uden for skolen. Hvad der i høj grad karakteriserede amerikanerne var, at de alle besad en enorm gæstfrihed og åbenhed over for os. Overalt

vi begav os, blev der nysgerrigt spurgt ind til vores kultur og til studieturens formål.

Oplevelserne af at bo hos en værtsfamilie var meget forskellig. Nogle fik lov til at tage med til High School-sportskampe, hvor transporten foregik i en traditionel amerikansk gul skolebus, og andre prøvede at skyde med våben - og der var stadig også tid til at se byen Clare og hænge ud ved football-banen. Ved at bo hos en elev fik vi en større forståelse af, hvad det vil sige at være en amerikansk high school-elev og en amerikansk familie.

På den tredje og sidste dag mødtes vi om aftenen alle med vores værtsfamilier til det ærkeamerikanske koncept 'tail-

gating', som er en slags grillfest ofte i forbindelse med sportsbegivenheder. Efterfølgende så vi skolens football-hold spille hjemmekamp. Morgenen efter skulle vi sige farvel til værtsfamilierne, da turen gik videre til Detroit. Trods det korte besøg var det helt vemodigt at skulle forlade Clare og de 26 amerikanske elever, som vi - trods den korte tid - havde fået en god relation til.

Efter en bustur på 3-4 timer ankom vi til hotellet i downtown Detroit, hvor vi lagde vores ting og kørte videre til Detroit Historical Museum for at lære om byens historie og karakteristika. Med den nye viden og indsigt kørte vi tilbage til hotellet for dernæst at opleve byen på en løbetur - vi er vel idrætsklassen. Solen bagte, og det var en varm fornøjelse at dyrke motion i heden, men det blev belønnet med en slushice efterfølgende, og så var alle glade!

Ligeledes blev byen også udforsket på sightseeing hvor vi, med transportbanen People's Mover, fik lov at se byen oppefra. De ydre dele af byen

blev også udforsket, da vi en eftermiddag besøgte et marked, hvor gademusikanter spillede, og mange sælgere havde stillet boder op. Diverse madvarer kunne her købes, men også tøj, der nærmest var en slags Detroit merchandise, blev solgt - hvilket var særligt populært hos drengene i 3.u.

Så kom dagen, vi alle havde ventet på - Detroit Lions skulle spille mod Atlanta Falcons, og vi skulle ind og se kampen. Fans strømmede til byen for at støtte op om holdene, og vi fulgte med de mange mennesker, der i en lind strøm bevægede sig mod det kæmpe stadion. Flere forsamlinger mødtes til tailgate inden kampens start. Det kæmpe stadion, Ford Field, var overvældende, og vi var alle fascinerede af den stemning, der opstod blandt tilskuerne. Opbakningen til holdene var enorm, og her gik det særligt op for os, hvor stort amerikansk fodbold er for mange amerikanere. Vi levede os ind i stemningen og heppede i stor stil på Detroit Lions - med inspiration fra de amerikanske fans. Det var en tæt kamp, der

blev afgjort i sidste sekund, og som endte i et nederlag til Lions. Oplevelsen vil vi sent glemme.

Seks dage spækket med oplevelser var gået, og turen gik hjem til Danmark. Vi var den første klasse fra ÅSG, der tog til USA, men vi er forhåbentlig ikke den sidste - for vores studietur var noget ud over det sædvanlige, og vi er alle meget glade for at have fået lov at få muligheden for denne oplevelse for livet.

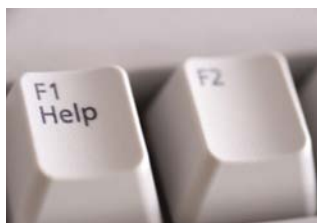
Rikke Roager Sørensen, 3.u

TRYK F1, DET HJÆLPER

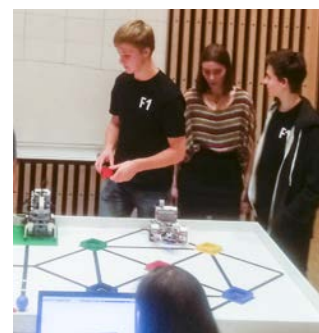
Sig hej til F1, en gruppe på 17 elever fra både 1., 2. og 3.g, der er specielt interesserede i it – ja, der mangler nogle på billedet.

På ÅSG har F1 en helt særlig rolle, fordi de er med til at løfte it-kompetenceniveauet blandt alle eleverne på skolen. Men mindst lige så vigtigt for ÅSG er det at give dem en mulighed for at dyrke deres interesse i skoleregii.

For til at løfte it-kompetenceniveauet varetager F1'erne elev-til-elev it-support på skolen. De er bl.a. it-tutorer for alle 1g-klasser, hvor de hjælper med til, at få de nye elever godt på de forskellige digitale platforme, vi bruger på ÅSG. Der ud over bemandede de en it-support station ved både SRP- og DHO-caféen og fra næste skoleår også ved SRO-caféen. F1'ernes tilgang til it er meget forskellig, men de har alle en fælles kompetence inden for almindelig brug af it-programmer som Word, Excel og Maple.

Ved ÅSG-dagen den 17. august stod F1'erne for to poster, der skulle skabe en begejstring for teknologien hos 1.g'erne. Adam Husted Kjelstrøm afholdt konkurrence i et spil, han selv har programmeret mens Emil Drewsen Jørgensen og Fannie Andersson Greval Petersen afholdt konkurrence i NXT Lego Robot programmering. Det var en stor succes og resulterede i seks nye medlemmer

For at skabe og vedligeholde fællesskabet planlægger vi forskellige aktiviteter, der kan styrke de sociale relationer i gruppen. I dette skoleår har Jesper Nyman Madsen afholdt programmeringskursus hver onsdag frem til efterårsferien, og vi afsluttede SRP-caféen med æbleskiver og julehygge, og F1'erne hyggede sig gevaldigt til deres LAN-parties.

En del af gruppen brugte et par timer hver mandag i efteråret på at bygge og programmere EV3 Lego Robotter i forbindelse

med WRO17 (World Robot Olympiad). Fannie Andersson Greval Petersen, Gustav Birkelund Kusk og Simon Adrians hold stillede op med deres robot ved den danske finale den 7. oktober. De endte på en delt andenplads.

Den 25. april tog vi fat på dette kalenderårs WRO18 med et Kickoff-arrangement på datalogi (AU). Arbejdet med at bygge og programmere EV3 Lego Robotterne fortsætter ind i det nye skoleår, hvor vi sigter efter igen at stille hold ved den danske finale den 6. oktober.

For at åbne F1'ernes øjne for en fremtid, hvor deres hobby faktisk er en jobbeskrivelse, har vi også forskellige arrangementer uden for skolen.

Vi har været til to foredrag i UNF (Ungdommens Naturvidenskabelige Forening, AU) om hhv. Kunstig intelligens i computerspil og kvantecomputere.

I efteråret var vi på virksomhedsbesøg hos Mjølner Informatics, hvor vi både hørte om virksomhedens mange arbejdsopgaver og om overgangen fra at studere til at arbejde i et it-hus.

Vi har besøgt datalogistudiet på AU, hvor F1'erne fik svar på alle deres spørgsmål angående adgangskrav og indhold på studiet for derpå at deltage i en workshop om programmering af førerløse biler. Og endelig sluttede vi skoleåret af med en udflugt til 3D-College i Grenå for at høre om uddannelserne i visualisering og animation i 3D samt multimediedesign.

Jane Lannig
F1"mor"

DIMISSION 2017 – ELEVTALE

Kære forældre, søskende, bedsteforældre, venner og lærere. Endnu engang tak, fordi I er her. Tak, fordi I i dette betydningsfulde øjeblik står ved vores side, og tak fordi I viser jeres støtte til os på denne dag, hvor vi sætter det sidste punktum i et afgørende kapitel af vores liv. I dag er det nemlig årgang 2017's tur til at tage afsked med Århus Statsgymnasium.

Det er nu ca. 3 år siden, at vi en august morgen for første gang med usikre skridt satte kursen mod Fenrisvej 33. Med bankende hjerter og en irriterende uvidenhed omkring, hvad der mon gemte sig bag denne grå bygnings mure, trådte vi ind på ÅSG's grund, hvor imødekomende og smilende lærere tog imod os ved hovedindgangen. Lidt akavet var stemningen, da

vi som årgang 2017 for første gang stod samlet foran skolen. En årgang præget af alt andet end ensartethed. Dette lærte vi dog at bruge til vores fordel. Fra første stund accepterede vi nemlig hinandens forskelligheder. I stedet for at kigge skævt til hinanden, tog vi hinanden i hånden og forsøgte at udnytte hinandens kompetencer til det fælles bedste, hvilket var med til at skabe det gode miljø, som vi havde blandt os.

Ud af mangfoldighed skabte vi som årgang værdi. Evnen til at skabe sammenhold er derfor noget af det vigtigste, som vi kan tage med os herfra, når vi om lidt går ud af døren som dette gymnasiums elever for sidste gang. Sammenhold gør stærk, og styrke er uden tvivl noget, som vi også vil få brug for i vores fremtidige liv.

Sagt med nogle begreber fra matematikundervisningen: På et 5% signifikansniveau kan det konkluderes, at vi også får brug for sammenhold og styrke i vores fremtidige liv.

Det lyder måske lidt klicheagtigt, når jeg nu siger, at vores rejse har været lang. På en anden måde kan dette dog ikke beskrives. 3 år er altså lang tid. Sjovt nok føles det dog stadig som om, det var i går, at vi som gymnasiets nye elever fra et frøperspektiv observerede de nærmest urørlige 3.g'ere, der halvhjertet truede os med at give vand sidste skoledag, hvis vi satte os på deres borde. Men for bare nogle få uger siden var det faktisk os, der sad ved de eftertragtede borde og styrede musikken i kantinen. Og nu er vi så her og skal takke af. Om et øjeblik kan vi sige, at vi har

taget den almene studenterek-samen.

Ordet almen beskriver vel vores tid her på ÅSG meget godt. Almen og absolut har den viden været, som vi har samlet op undervejs. Dette er ikke kun ift. det faglige, hvor vi har lært om utallige ting inden for forskellige videnskaber, og hvordan disse tværfagligt kan udnyttes. Vigtigst af alt har vi nemlig lært at være kritiske og ikke tro på alt, hvad vi ser og hører i denne verden, hvor manipulation er et usmageligt, men stærkt våben, der desværre ret ofte bruges mod unge som os.

Derudover har nogle af os matematisk tænkende elever - som eksempelvis jeg - lært, at der ikke altid kun findes et rigtigt svar på et spørgsmål, mens

andre har lært, at det nogle gange kan være nødvendigt at sætte to streger under en enkelt valgmulighed.

Overordnet set har selvstændig stillingtagen og det at træffe individuelle valg været en vigtig del af vores lærdom på denne skole.

Inden for dette gymnasiums sikre rammer er vi derfor blevet alment dannede mennesker, der om et øjeblik skal træde ud i den store verden, hvor det virkelig gælder. Om lidt springer vi nemlig som små fugle ud af vores rede for første gang. Dette udspring kan være farligt. Det er nemlig ikke altid, at de første vinge-bask giver positive udslag. Den frihed, som vi går i møde med dette endelige udspring, er derfor ikke nødvendigvis

konsekvensløs. Risikoen for at styrte er uundgåelig og vil altid være der.

Kære medstuderende. Vigtigt er det, at vi ikke bliver nogle af dem, der styrter, når vi med vores udspring markerer slutningen af en epoke i vores liv. Når sikkerheds-nettet under os snart fjernes, vil den bedste investering på længere sigt derfor være at tage så meget lærdom som muligt med os herfra. For efterfulgt af enhver solnedgang kommer en solopgang. Vores studenterhuer markerer derfor ikke kun afslutningen af en fase af vores liv, men også begyndelsen på noget nyt, som endnu gemmer sig bag fremtidens slør. Når vi går denne nye begyndelse i møde må vi gøre det med optimisme og engagement. Vi må veludrustede med den viden, som vi har fra

vores tre år på dette gymnasium, kaste os ud i denne nye start. Og vigtigst af alt. Vi må ikke glemme, at svarene på de spørgsmål, som vi kan møde på vores vandring gennem livet fremover, ikke findes hos andre, men hos os selv. Eller som Søren Kierkegaard ville have sagt det: Vælg dig selv! Der findes nemlig ikke et mere absolut valg end det valg, hvor man vælger sig selv.

Når det hele om lidt er overstået, og ruten for vores fremtid skal tegnes, bør vi derfor selv tage pennen i hånden og gøre det. For nogle vil det tage længere tid at tegne denne rute end andre. Tiden har dog ingen betydning, så længe denne rute er tegnet af os selv, og at den er tilpasset vores egne personlige

præferencer. Dette kan være svært, og det er derfor helt okay at få vejledning fra andre mere erfarne personer undervejs til dette. Dog må vi aldrig tabe styringen. Det er nemlig kun os selv, der ved, hvad vi vil. Vi må derfor ikke lade os gribe af fortvivelse og vemod, når vi vinker farvel til dette gymnasium. Lad os gå livets nye udfordringer i møde med troen på os selv.

På vegne af alle os 3.g'ere vil jeg afslutningsvis takke ledelsen for at gøre dette gymnasium til så fantastisk et sted, som det nu er. Tak, fordi I gav os muligheden for at være medbestemmende i skolens sager gennem elevrådet og de forskellige udvalg, som findes her på Århus Statsgymnasium.

Tak til vores vicerector Lars for at have gjort månedsmøderne en smule mere underholdende. Tak til Mona for at have prikket til os, når vores fraværsp procent blev for høj. Og tak til lærerne for at have gjort os klogere i løbet af vores tid her på gymnasiet. Det kan godt være, at vi elever til tider kritiserer jer og er uenige med jer. I skal dog vide, at I alle sammen gør et rigtig godt stykke arbejde.

Og til jer, mine medstuderende. Endnu engang tillykke med huerne og tak for tre fantastiske år!

Tak for ordet.

Muhammed Gökhan, 3.z

JULESTILEN 2017: "DEN FLADE OG SØRGELIGE BAGSIDE AF EN ELLERS FLOT OG RUND MARCIPANGRIS"

Jeg sidder på det kolde trægulv og leger uentusiastisk med en fin, manglefarvet traktor med min nevø imens jeg med et halvt øre lytter til min mormors ældste søster, der fortæller om hendes traumatiske Black Friday-oplevelse i sidste weekend. Jeg kan svagt høre den knasende lyd fra fiskefileten på panden, og duften blandes med mange andre obligatoriske julefrokostgodter, der alle prøver at vække min sult og lokke mig ud i køkkenet. I baggrunden spiller højtaleren en Crooners Christmas - playliste med hyggelige julesange, der dog straks bliver afbrudt af mine fætre og kusiners Nintendoer

og iPads, der harmonerer i en symfoni af YouTube-vloggere, Netflix-shows og irriterende lyde fra actionspil. Jeg befinder mig midt i min families årlige julefrokost – en begivenhed jeg ellers havde glædet mig længe til – og begynder så småt at fortryde, at jeg ikke blev hjemme og indhentede noget ellers meget velfortjent søvn. Men mine fortrydelsestanker bliver afbrudt af de gyldne ord: "Så er der mad, værsgo at sætte jer til bordet!"

Otte timer, fire glas vin, et halvdrukket glas snaps og en grotesk mængde mad senere sidder vi stadig om bordet. Dog har stemningen fuldstændig

ændret sig. De mindste er lagt i seng, og nogle onkler og tanter er taget tidligt hjem – jeg er nu så gammel, at jeg regnes som én af de voksne og ikke får fripas til at undslippe den pinagtige stemning, der er opstået i takt med at folk fik hældt mere og mere indendørs. Den store sliktallerken er blevet sat på bordet, og det samme var den gode, stærke rom og de mere voksne samtaler. Snakken om, hvordan polakker var mindre værd end danske arbejdere, at man skulle ud af Danmark, hvis man ikke spiste svin, og flere andre lignende kommentarer, der alle startede med sætningen "Nu er jeg jo ikke racist, men..." Det

er afvæbnende at se stort set alle melde sig ud af samtalen og bare sidde og se apatisk ud i luften, og jeg finder at jeg til sidst også selv blot venter på, at samtalen ebber ud.

I dette øjeblik var det, som om 10-øren endelig faldt, og jeg indså, at jeg nok aldrig igen ville opleve jul på samme måde, som da jeg var lille og så verden igennem min barnlige ignorance og nysgerrighed. Forventningen til min deltagelse beror nu på, at jeg skal have et fornuftigt og tilsvarende syn på aktuelle samfundsmæssige og politiske problemer som resten af min højre-orienterede familie. Det bliver nu forventet, at jeg har styr på mit liv, at jeg har en fast kæreste, og at jeg ved, hvad jeg vil efter gymnasiet. Det bliver forventet, at jeg giver korte og præcise svar, og opmærksomheden er ikke længere noget, jeg soler mig i – på lige fod med mine fætre

og kusiner – den er blot til for at sikre, at jeg ikke føler mig fuldstændig ignoreret. Ikke mere, ikke mindre.

Denne familie julefrokost er bare et af mange eksempler på, hvordan mit barnlige idylliserede syn på julen er krakeleret, som jeg er blevet ældre. Julemanden er ikke længere noget, jeg tror den mindste smule på, jeg er derimod en af de voksne, der opretholder den hvide og uskyldige løgn for de mindste. Nyhedsartikler om, hvordan man igen i år har slået rekorden for, hvor mange der søger om julehjælp, konstanthjælpsloftet og desperate forældre, der ydmyger sig selv i Facebook-opslag for at få penge til mad, gaver og varme går mig på, og jeg føler mig ikke længere i stand til at ignorere dem. Paradoksalt som det er, så har jeg samtidig svært ved ikke at ignorere dem. De giver mig en dårlig smag i munden

over min pompøse ønskeseddel og giver mig følelsen af at skulle skamme mig for at være mere privilegeret end de børn, der sidder uden de samme muligheder som mig. For jeg, ligesom så mange andre privilegerede unge mennesker, har aldrig oplevet julen som andet end en grotesk fest af overflod, overforbrug og overspising. Et år blev vi nødt til at skære de nederste grene af træet, for at der skulle være plads til alle børnenes gaver, selvom de alligevel var for overtrætte, julestressede og sukkerhype-de til at nyde dem. En anden jul kulminerede aftenen med skrig, gråd og ødelagte gaver. Det er dog svært at klandre mine fætre og kusiner for deres adfærd, når de ikke ved bedre. Jeg spottede den første julepynt i bybilledet midt i september og var så forarget, som man kan være. At børn bliver stressede af al den uforløste spænding, de bærer rundt på hele decem-

ber måned, er efterhånden normalt og ses hvert år. Men når butikkerne benytter julen til at booste deres salg og forsøger at stoppe julehandel ned i halsen på verden tidligere og tidligere hvert år, så mister julen sin charme for mig. Det forvandler julen fra en smuk og hyggelig gåtur igennem et idyllisk vinterlandskab i selskab med familie og venner, til en hård vandring alene igennem et koldt og mørkt landskab, en tur man bare gerne vil have overstået. Så da jeg så, at Imerco, den 23 september, havde lavet nisselandskab og solgte julepynt, så kunne jeg ikke lade være med at tænke: "Åh nej. Nu er det begyndt".

Jeg var en af de mange tusind århusianere, der strømmede ind til midtbyen under de kapitalistiske butiksejeres våde drøm, Black Friday, for at spare penge på julegaver. Jeg fortrød lynhurtigt min beslutning, da jeg så, præcis hvor mange mennesker der var, men jeg tog mig sammen og gennemførte min shoppingtur. Det var først, da jeg fuldstændig udmattet faldt om på min seng og løb aftenens

begivenheder igennem i hovedet, at jeg begyndte at angre. For de gaver, jeg havde købt, havde jeg udelukkende købt som en formalitet. Dyr vin, god chokolade og grim brugskunst, "Skal der byttemærke på" og lyden af kasseapparater der åbner og lukker bliver til en stor pærevaling, og ud af det kommer kun et ord; Hvorfor? Hvorfor har jeg købt alle gaver, når jeg ikke mener noget med det? Hvorfor er jeg forpligtet på at give alle og enhver gaver, når antallet af folk, jeg reelt vil glæde med gaver, kan tælles på en hånd? Det suger livet ud af mig at spurve rundt fra Herodes til Pilatus for at vælge fra en liste, få den pakket ind og sendt den til retmæssige ejer. Men jeg er jo ikke bedre selv – jeg prædiker om personlighed, men jeg har selv sendt en liste afsted, komplet med hyperlink og prisklasse på hver eneste af tingene. Jeg er ligesom en hund, der gør af alt og alle, men selv hvis muligheden blev præsenteret, kunne jeg aldrig finde på at bide.

Jeg vandt mandelgaven til familiejulefrokosten. Eller, jeg vandt én af de fem mandelgaver, for de resterende fire mandler var blevet fordelt i hver af de mindste børns individuelle portion is, risengrød eller cornflakes, afhængig af, hvilken én de foretrak. Gaven var en marcipangris. En stor, tyk og lækker marcipangris der lå på et changerende, guldfarvet stykke pap, og som var flot pakket ind i cellofan. Det var en ganske udmærket gave, og jeg glædede mig meget til at nyde den. Men da jeg pakkede den op og skulle til at spise den, begik jeg den fejl at vende den rundt i hånden. Nu kiggede jeg på den side af grisen, som havde ligget på det fine stykke pap – jeg kiggede på den flade og sørgelige bagside af en ellers flot og rund marcipangrips – og mistede lige pludselig al den julestemning, jeg langsomt havde opbygget, på trods af markedsføringsstrategier, sørgelige statistikker og racistiske kommentarer. Og jeg mistede min appetit.

Ida Cilleborg, 2.h

"DARK AS YOU LIKE IT". PÅ UDVEKSLING I FRANKRIG

Hele familien sad rundt om middagsbordet og kiggede forventningsfuldt på os, da vi kom gående ind i stuen for at spise aftensmad. Under hele måltidet var opmærksomheden skærpet mod os. Deres sultne blikke nærmest åd os. Det var som om, det var os, der var på menuen. Udover service var det gamle træ spisebord tomt. Men et nyt offer for de stikkende øjne kom på bordet, da vores franske mor kom smilende ind med to baguettes. På et øjeblik blev den lille lidt usmagelige franske stue nærmest forvandlet til et boulangerie, og vores næsebor blev fyldt med duften af den franske delikatess. Da vores corré, Clément, rakte os det ene brød med julelys glødende i øjnene, kunne vi nærmest høre stoltheden i hans stemme, da han udbød: "Dark as you like it." Der gik et øjeblik, før det

pludselig gik op for os, hvad han havde sagt, og vi smilede skævt og lidt skeptisk til hinanden. Det kunne jo ikke passe. "Sorry, what did you say?" Familien kiggede søgende på hinanden. "Tu peux repeter?", forsøgte vi nu på vores gebrokkne fransk. Familien kiggede nu forstående på os og gentog. "The bread, dark as in Denmark". Det måtte være løgn. Vi kiggede begge på hinanden og prøvede at holde den uvelkomne latter på afstand.

Med besvær og alt opmærksomhed rettet mod os, fik vi med nød og næppe revet to stykker af det forkullede baguette af uden at give hinanden en albue i siden og vælte kander, glas og alt maden af bordet. Mens vi med besvær sank vores tørre, brændte og til dels uspiselige brød, søgte vores blikke

længselsfuldt mod deres gyldne, sprøde og velduftende baguette. Selvom trangen til at række ud efter deres perfekt bagte baguette næsten var uoverkommelig, var kendskabet til den gestus, de havde gjort sig for at skaffe os det lidt for bagte brød, som Clément havde forvekslet med det gode danske rugbrød, for generøs til, at vi kunne følge vores lyster. Familien havde simpelthen fået deres lokale bager til at bage det ene af deres dagligt leverede baguette, til det blev lidt mørkere end normalt. Det var blot en af mange gange på turen, hvor hele familien stod på hænder og hoved for, at vi skulle få en god oplevelse. Og med bevidstheden om det kunne vi ikke tillade os selv at takke nej til det brændte brød. Og vi endte med at kæmpe hver dag i en hel uge både til middag og aften med at få slugt det

knastørre brød.

Det var det mindste, vi kunne gøre, efter den gæstfrihed familien havde vist os. Generelt på hele turen blev vi mødt af åbne og godsindede fransk-mænd i den lille, charmerende og traditionelle franske by, Épinal. Det var et øjenåbnende og udfordrende udvekslingsforløb, som bød på mange let-akavede situationer, der jo ofte følger med kultur møder. Vi oplevede, at lande som Frankrig og Danmark, der ligger geografisk tæt på hinanden, ikke gør det, når det kommer til normer, værdier og kultur; der kan det virke, som om Frankrig og Danmark ligger på hver deres planet. Selvom vi erfarede, at forskellen var større end forventet, opdagede vi hurtigt, at denne forskel både i sprog og væremåde ikke var en begrænsning i bekendtskabet, men nærmere en overset mulighed for at kunne agere sammen med anderledes mennesker og samtidig lære af hinandens forskelligheder. Dette kulturmøde har været en øjenåbnende oplevelse for livet – trods de mange udfordringer og det tørre brød.

Selma Risvig Clemmensen og
Caroline Schødt Mikkelsen, 1.q

FRI FOR GENERENDE SOL OG PÅ VEJ UNDER JORDEN – BYGNINGSDRIFT 17/18

Skoleåret 2017/18 er det første år siden 2011, hvor vi har kunnet dedikere hoveddelen af tiden knyttet til skolens fysiske rammer til stabilisering af den dagligdags drift frem for nybyggeri. Det er stadig en smule underligt efter så mange år med at bygge nyt, og vi tager favntag med en ny hverdag, hvor vores

planlægning og budgetlægning på en anden måde skal honorere behov, der opstår løbende og oftest uforudset. I dette er der både mindre, løbende vedligeholdelsesopgaver og projekter af større karakter. Samtidig skal vi også kunne prioritere mere langsigtet og have nogle visioner for den fortsatte udvikling af de fysiske rammer for den daglige undervisning.

Anført af vores pedeller Kristofer, Carsten og Dennis er der i løbet af indeværende skoleår således sket forskelligt: Taget på vores nye bygning er holdt fri for ukrudt, døre er fineret, belægningen i Grønnegårdens bassin er genetableret, forskellige depoter er opryddet og nyindrettet, målene på boldbanen har fået

nye net, nye net, der er ryddet op i fællesområderne utallige gange, ruder er blevet pudset, lyskuglerne i nybygningen har fået demonterbare overtræk, ventilationskanaler er blevet renset og meget, meget mere.

Ud over de dagligdags vedligeholdelsesopgaver har vi også haft nogle større projekter: Solgardinerne mod syd, øst og vest er blevet renoveret og udskiftet, terrænet mod nord er nyetableret med bl.a. dam og nyplantede træer til brug i forbindelse med undervisningen i biologi, og B1 (lokale i den tidligere rektorbolig) har fået en make-over og skal bruges af F1 (skolens elev-it-gruppe; se andetsteds i årsskriftet her) i det kommende skoleår.

Stengården har fået rettet stenene, og under halvtaket ved idræt er der lagt ny belægning. Vi er midt i mangeludbedringen i forbindelse med 5-års gennemgangen med NCC, der var entreprenør på tilbygningen, og vi er stadig i gang med udbedringer i forbindelse med 1-års gennemgangen af halbyggeriet sammen med vores entreprenør TL Byg. Desuden har rengøringen været i udbud, og i næste skoleår indleder vi samarbejde

med et nyt rengøringsfirma i stedet for Elite Miljø, der har været på skolen i mange år.

I de kommende år skal vi nærmere ind i en mere langsigtet plan for den gamle rektorbolig, ligesom vi skal ind i planerne for studieområdet og arealet mod øst fra og med tværgangen på plan 200. Kælderarealerne i såvel den gamle rektorbolig som den gamle pedelbolig skal skimmelsaneres, og så kom-

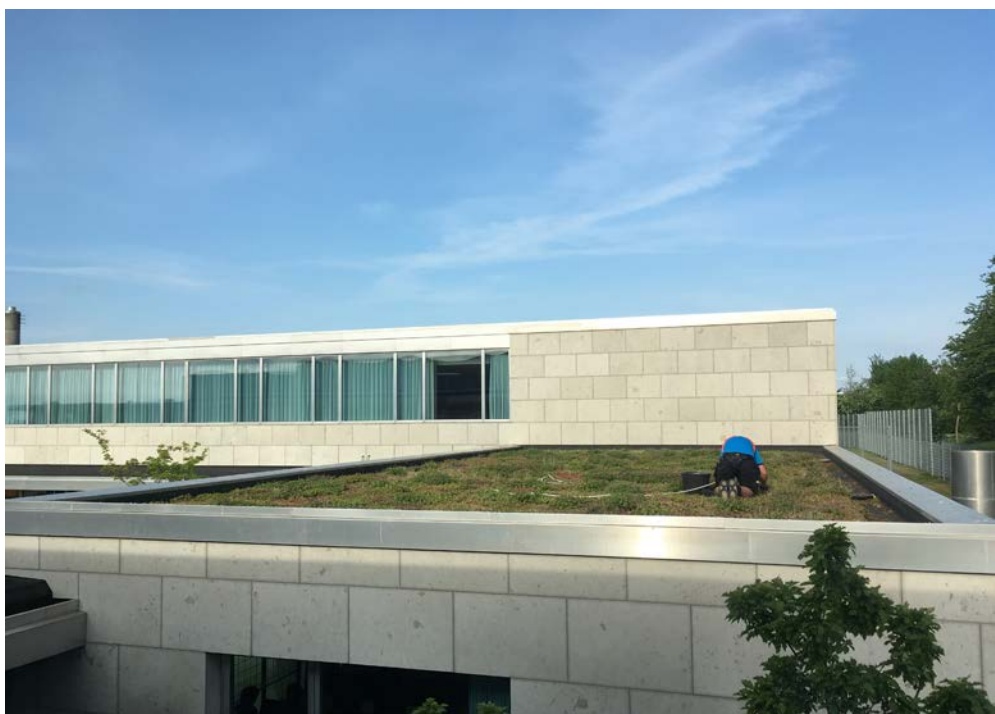
mer vi ikke uden om skolens kloakker: Efter at have arbejdet med projekter mestendels over jorden de sidste mange år, skal vi nu under jorden. Vi skal have vores dræn og kloakker gennemanalyseret, og der vil med al sandsynlighed dukke ret store renoveringsprojekter op. I tæt sammenhæng med driften af skolens bygninger skitseret ovenfor står vores drift af it-udstyr; fra kopimaskiner til telefoner, fra pc'er til access points og

stabilitet i netværkene på skolen. Vores it-supporter Jess er en krumtap i dette arbejde.

Tak for skoleåret, der gik, til alle, der går inden i (og på) og har med Statsgymnasiet at gøre – som enten dagligt eller en gang imellem er med til at bruge vores fantastiske skole og passe på den: Elever og ansatte, droneflyvere og fægtere, boldspillere og konferenceholdere – og mange andre.

Lars Nordam
vicerektor

2.B I STRASBOURG, I

En mørk og halvkedelig vintermorgen i første modul bliver pludselig gjort ti gange mere spændende, da 2.b's samfundsfags- og engelsklærere træder ind i lokale 211 og meddeler, at vores klasse har vundet en tur til Europa-Parlamentet. Tre måneder senere sidder en spændt og forventningsfuld klasse kl. 21.00 om aftenen i en bus, der snart vil føre os ned til Strasbourg i det nordøstlige Frankrig, hvor en lille uges herligheder venter.

Som forberedelse til turen blev der i månederne forinden arbejdet meget med EU og dets forskellige institutioner samt med nogle selvvalgte og aktuelle emner, der senere hen skulle danne grundlag for den kommende dags begivenheder i Europa-Parlamentet. Så da den længe ventede afrejse,

tirsdag den 20. februar, endelig kom, var vi overordentligt godt rustede til turen.

Indtrykkene var mange, da vi efter en lang og delvist søvnløs bustur ankom til den skønne

by Strasbourg. Den efterfølgende byvandring gav god tid til at opleve alt det, som byen kunne byde på – heriblandt Barrage Vauban og La Petit France med dets charmerende og gammeldags bindingsværks-

huse og brostensbelægning. Stemningen var i top, og vi var alle spændte på morgendagens store arrangement.

Hovedformålet med turen var at deltage i EUROSCOLA-dagen, og den var på mange måder også turens absolutte højdepunkt. EUROSCOLA er et projekt, der giver skoleklasser fra alle EU's lande mulighed for at opleve, hvordan beslutninger i Europa-Parlamentet bliver vedtaget. Projektet samler elever fra alle 28 medlemslande, der sammen skal forsøge at finde frem til løsningsforslag på nogle problemstillinger i EU.

Selve arrangementet begyndte med elevforberedte præsentationer af skolerne, og allerede her fik man en forsmag på, hvor mange forskellige kultu-

rer, der var til stede. Dette blev endnu tydeligere, da vi senere på dagen blev inddelt i flersprogede arbejdsgrupper, hvor vores viden om EU og vores selvvalgte emne for alvor skulle bruges i praksis. Engelskkundskaberne blev sat på prøve, men det var interessant at få muligheden for at diskutere et emne med unge fra andre lande.

Til det efterfølgende plenarmøde blev de endelige rapporter fra arbejdsgrupperne præsenteret, og alle EUROSCOLA-deltagerne fik mulighed for at stemme om forslagene. Dernæst kom finalen på frokostpausens Eurogame-spil, som også endte med lidt dansk guld. Dette udgjorde afslutningen på en lang og begivenhedsrig dag i Europa-Parlamentet, hvor der tilmed havde været godt med dansk repræsentation.

Efter et besøg i Europarådet og den storslåede, gotiske katedral den følgende dag, var det omsider tid til at vende snuden hjem mod Danmark igen. En både grænseoverskridende og indtryksrig tur var så småt ved at være ovre, og en hverdag med almindelig klasseundervisning ventede atter derhjemme.

Det var et stort privilegium at få lov til at repræsentere Danmark og særdeles spændende at komme ned og opleve på egen krop, hvordan hverdagen udspiller sig i Europa-Parlamentet. Turen komplementerede undervisningen godt og har helt sikkert givet os bedre kendskab til EU og dets tilhørende medlemslande.

Juliane Brun Ipsen, 2.b

2.B I STRASBOURG II

I februar måned var 2.b på tur i Strasbourg for at leve én dag i Europa-Parlamentet. Det var vi efter at have vundet lodtrækningen i en konkurrence mellem andre gymnasieklasser i Danmark. Det betød, at vi i tre måneder op til turen kun hørte udtrykkene: beslutningsproces, fri bevægelighed osv. Både samfundsfag og engelsk arbejdede sammen, eftersom det var Tove Røikjær (samfundsfag) og Rune Nutkins (engelsk), som tog med os på turen. Efter at have vundet konkurrencen fik vi til opgave at forberede 6 pointer, som vi skulle diskutere i grupper herhjemme og dernede, og vi skulle give en mundtlig præsentation af klassen, gymnasiet og danskere. En udvalgt elev skulle i den store sal, hvor Europa-parlamentet til dagligt sidder, holde sin tale foran elever, lærere og

repræsentanter. Og den elev blev så mig...

Lidt om EUROSOLA: Det er en unik mulighed for skoleelever, som kan prøve at være medlem af Europa-Parlamentet for en dag. Formålet med programmet er at styrke unges viden om EU og Europa-Parlamentet ved at tilbyde skoleklasser en lærerig oplevelse i plenarsalen i Strasbourg.

Hvad vi lærte på turen: Vores meget intense arbejde i begge fag for at lære om EU som organisation betød, at vi nu både har oplevelsen fra Strasbourg og vores dybdegående viden med i tasken. Vi skulle bruge vores engelsk til at kommunikere med eleverne fra de andre lande, hvilket var sværere end vi lige havde forventet; Alle fik dog lov

til at vise, hvad de vidste om Parlamentet, og vi fik diskuteret de samme emner, som politikerne sidder med.

Gode minder fra Strasbourg: Hele 2b havde en god tur fyldt med nye og spændende oplevelser, som vi helt klart har taget med hjem i klasselokalet. På vegne af hele klassen vil jeg gerne sige tak til ledelsen for at bakke op om turen - og særlig tak til de lærere, som meldte os til konkurrencen og var involveret.

Tristan Lytzen, 2.b

MIT FØRSTE ÅR SOM PSYKOLOG PÅ ÅSG

NY PSYKOLOG PÅ ÅSG

I efteråret 2017 blev jeg ansat på ÅSG som psykolog og studievejleder. Jeg synes, det er visionært af ÅSG at efterspørge og inkludere psykologfaglighed i vejledningen af eleverne, og jeg er stolt over og glad for at få lov til at bidrage med psykologisk viden.

Med mig har jeg erfaringer fra neuropsykologien, psykiatrien og uddannelsesområdet. I de sammenhænge har jeg særligt beskæftiget mig med de forhold, der påvirker hjernen, og dermed vores evner til at tænke, føle og handle. Jeg har været og er fortsat meget optaget af, hvordan de vilkår, tænkningen gives og den måde, opgaveløsning tilrettelægges på, vil påvirke hjernen og dermed

forme tænkningen, indlæringen og udviklingen fremover.

Jeg vil gerne være med til at understøtte mental trivsel, og jeg vil gøre mit til, at vi på ÅSG får øje på psykisk mistrivsel, så periodevis mistrivsel eller sygdom ikke medfører, at indlæring og udvikling sættes i stå, og eleven risikerer at skulle opgive sin uddannelse. Jeg er optaget af, hvordan man kan give unge (hjerne) de bedste betingelser for at forvalte sig selv og håndtere udfordringer, tage viden ind og blive i stand til at omsætte denne viden.

Det er mit ønske at bidrage til en tværfaglig indsats, hvor psykologisk viden om hjernens (eller sindets, om man vil) logikker integreres i vejledningen af eleverne og i læringsmiljøet

omkring dem. Jeg vil gerne bidrage til en tværfaglig indsats, der sikrer alle elever rimelige vilkår og mulighed for at få en studentereksamen.

Det er en daglig glæde at møde unge mennesker lige der, hvor deres liv leves, og de udfolder alt det, de er og har lært. Jeg tror, at det psykologiske bidrag til vejledning af gymnasieelever har større effekt, når det integreres og målrettes de konkrete udfordringer, eleverne møder i forbindelse med deres uddannelse.

Louise Meldgaard Bruun

GEOGRAFI OLYMPIADEN 2018

I januar 2018 deltog jeg i semifinalen i Geografi Olympiaden 2018. Det kom lidt som en overraskelse, da min lærer egentlig ikke forventede af nogen af os, der fik vores tests indmeldt, ville gå videre. Men alligevel endte jeg med at være en af de 18, der var udtaget til bruttotruppen. Ud af disse 18 skulle de fire repræsentanter, der skulle repræsentere Danmark til den 'rigtige' olympiade i Canada til sommer, senere findes.

Jeg nåede hverken til finalen eller Canada, men det var alligevel en udfordring, som jeg er glad for, at jeg tog imod. Semifinalen blev holdt her i Århus, og der kom 17 gymnasieelever fra hele landet. Vi lavede forskellige tests og prøver samt noget feltarbejde, der var lærerigt og spændende.

Testene indeholdt alverdens spørgsmål inden for geografi og geovidenskab. Spørgsmålene var lige den tand mere nørdede end det pensum, som man kender fra den trivielle naturgeografi- undervisning. Feltarbejdet gik mest ud på at give et indblik i geovidenskab, som blander geografi og fysik.

Dog var det mest lærerige at få en lille smule indsigt i de andre – helt utroligt geografikyndige – elevers liv og lære dem en endnu mindre smule bedre at kende. Diversiteten er helt enorm til sådan et event, og man oplevede i allerhøjeste grad, at der findes mange forskellige måder at være gymnasieelev på.

Sammenfattende var min deltagelse i Geografi Olympiaden en spændende oplevelse,

som jeg på ingen måde havde forventet.

Rasmus Halmø Truelsen, 3.d

¿FUNKTION? 17/18

I år begyndte for skolebladet ¿Funktion? med en redaktion på seks medlemmer. Efter ansøgningsprocessen havde vi fundet 6 nye og talentfulde redaktionsmedlemmer, og vi var 12 mand klar til at begynde på de nye blade.

Vi har I år haft meget fokus på det sociale på redaktionen, hvilket har resulteret i mange spilleaftener, skrivemøder, fællesspisninger og en bowlingtur. Vores sociale sammenhold har haft en virkelig positiv indflydelse på de blade, vi jo skulle i gang med at lave. Og efter måneders ideudvikling, skrivemøder og korrektur var det første blad klar til at blive sendt til layout. Efter vores forrige layouter, Ida, dimitterede sidste år, var det nu redaktionens fotograf Jakob, der

skulle overtage dén rolle. Uden nogensinde at have set Jakob layoute, var det med en vis nervøsitet, at vi skulle se første udkast til det nye blad.

Men vores bekymringer blev gjort til skamme, for Jakob klarede opgaven med ynde. Vi arrangerede første udgivelsesfest i december, og det var en kæmpe succes. Efter første blad havde vi en smule problemer med at opretholde det høje energiniveau og det store engagement. Vinteren var over os, og processen blev forstyrret af SRP, en hjernestelse og vinterdepressioner. Alligevel formåede vi at samle

os, og efter et meget udbytterigt besøg på journalisthøjskolen, udgav vi et forårsblad, som vi kunne være stolte af. Bladet havde endda ændret ydre - vi printede nu med blankt papir - stor succes.

Vi er i skrivende stund i fuld gang med det sidste blad for i år, som efter planen har udgivelsesdato sidste skoledag. Selvom vi har været pressede, har det ikke haft stor effekt på det endelige resultat, og vi er enige om, at vi kan være rigtig stolte af bladet.

Gennem det sidste år har vi som redaktion udviklet os. Vi

har skabt et arbejdsmiljø med plads til forskellighed og kritik, og den gode sociale stemning har kun udviklet sig i den rigtige retning. Vi har været en velfungerende redaktion, og vi håber, at det også er kommet til udtryk i bladet for vores læsere.

Vi vil gerne sige tak for al den gode respons, vi har modtaget, og tak til alle de elever og lærere, der har hjulpet os med bladene året igennem. Det ville have været meget svært at lave et fedt blad uden jer.

Astrid Hvid Maribo, 3.d

3D'S TANKER OG STEMNINGER FRA INDIEN

3D VAR I EFTERÅRET 2017 PÅ UDVEKSLINGSTUR TIL INDIEN. HJEMME IGEN BLEV DE BEDT OM AT SKRIVE ET ESSAY I DANSK MED OVERSKRIFTEN "TANKE ELLER STEMNING FRA INDIEN". HER ER ET SAMMENKLIP AF NOGLE AF BESVARELSERNE:

"... lyden fra værelsets aircondition minder mig om bølgeslag på havet. Maskindrevet stormvejr i et lille værelse midt i New Delhi. Herinde er det muligt at fryse, selvom vejrforudsigelser lover op til 32 grader. Udenfor

føles luften modsat tæt og varm, da jeg træder ud på den smalle altan. Himlen er diset, og solen er en glødende silhuet. Over for lejligheden er der en park med en legeplads. Jeg falder i staver i varmen, imens jeg observerer en indisk dreng, som rutsjer ned ad et stativ malet i en hidsig gul. Lyden fra børnenes leg blandes med lyden fra en goende ejerløs hund. Det føles, som om tiden står stille sammen med vinden, som slet ikke eksisterer i heden. Mine fødder er grå i de støvede sandaler. Helt op til anklerne sidder der støv. Jeg er nødt til at gå i bad. Mit hår kan ikke længere reddes af at blive sat op i en pjusket hestehale. Idet jeg træder tilbage ind i det kølige værelse, blafrer mit fedtede hår i den kolde airconditionvind. På bordet står store dunke kildvand. Siden vi ankom i lufthavnen, har vi kun indtaget væske fra plastflasker. Det sværeste er

ikke at skylle tandbørsten under vandhanen..."

"...Der er nærmest ikke en rarere følelse end at gå ned gennem bussens midtergang og ikke være nervøs for, hvilken plads man får. For lige meget hvad ville det blive en god tur, og lige meget hvad ville man være velkommen hos sidemakkeren.

Når jeg sad dér, højt hævet over personbilerne, følte jeg mig tryk. Lige meget hvor hullet vejen var, hvor tæt trafikken var, eller hvor brat chaufføren kunne finde på at standse, følte jeg mig sikker. Og det er nok også derfor, at alle indtrykkene fra netop de ture er nogle af de minder, som står klarest for mig.

Lige så meget som jeg elskede at grine og pjatte på tværs af midtergangen, over ting,

som kun var sjove, fordi vi var trætte og fjollede, lige så meget elskede jeg at trække vinduet til siden og rette blikket mod gaden. Jeg valgte altid venstre side, for der er ikke noget, jeg elsker mere ved at være i et fremmed land end at kigge på folks hverdagsagtige byliv. Om det var vogne med frugter, kvinder med sarier, reklame-skilte eller chips-boder ville farvekombinationerne ingen ende tage. Farverne eksploderede i gadebilledet, og de var så kraftige, at støvet ikke kunne tage glansen fra dem. Jeg synes, at New Delhi's monumenter og templer er smukke, men jeg var helt betaget af gadelivet. En bod pyntet med tegninger i guld og stofstykker, hvor en sikh med knaldrød turban stod og solgte blå limonadeflasker pyntet med gule lime og vinkele med et stort, lidt tandløst, smil..."

"...Hvor end man kiggede hen, uanset hvor man var, fulgtes man af, hvad der føles, som 100 par nysgerrige øjne, og hver gang man trådte ind i et rum, kunne man lave øjenkontakt med alle derinde. Det var ikke som i Danmark et hurtigt nedslået og skamfuldt blik, der mødte en, men derimod et par intenst stirrende mørke øjne, der varierede fra alt mellem nysgerrighed til et decideret sultent blik. I Danmark er vi jo opdraget i en kultur, der fra barnsben har lært os, at det er uhøfligt at stirre. Kommentaren "hvad glør du på?" sagt med en let aggressivitet er blevet fyret af mere end et par gange i skolegården. Men i Indien glør man bare, skamløst og uhammet. En ting er, hvis der er nogle søde små børn, men når 20-30 voksne mennesker drejer hovedet for at følge én med blikket, så bliver man som blond og blåøjet dansker en smule utilpas..."

"...I Delhis pulserende trafik, hvor der er ligeså meget støv i luften som på jorden, findes der ingen regler. Det handler udelukkende om overlevelse. I et virvar af farverige køretøjer kæmper alle om at komme frem, også selvom det ofte er med livet som indsats. Der er bulede biler uden seler, cykler, knallerter med hele familien hængende på, tuk tuk'er, hvor folk sidder oveni hinanden, lasede lastbiler, overfyldte busser, hellige køer, vilde og udsultede hunde og ikke mindst et utal af mennesker, som alle kæmper om at bane sig vej..."

"...På vore besøg på Mother Theresa børnehjemmet kunne jeg på et tidspunkt ikke undertrykke en voksende følelsen af, at hele situationen var dybt forkert. Her kommer vi, en stor flok hvide, velhavende mennesker, der lige vil komme og lege lidt for derefter at fortsætte med vores egne privilegerede

liv. Hvorefter børnene også kan fortsætte med deres liv. Liv, hvor de er blevet efterladt på gaden af forældre, der ikke kunne tage sig af dem, og nu ligger på række i tremmesenge – i Indien – hvor ingen kan vide, hvad der skal blive af dem. Jeg kan mærke, at klumpen i min hals bliver større, og mine øjne begynder at løbe i vand. Det er netop nu, blandt børnetegninger og kristne citater med lyden af den lille dreng i legestolen, der nu er på randen til gråd i baggrunden, at jeg på én gang ikke har overskud til at tænke på urimeligheden i verden og samtidig ikke kan tænke på andet, end hvorfor der kan være så ufatteligt stor forskel på, hvor meget vi bliver givet, når vi bliver født forskellige steder i verden..."

FRIVILLIG IDRÆT

DRENGEHOLDET SLOG LANGKJÆR I SEMIFINALEN

ÅSG's drenge vandt den indledende pulje med uafgjort mod Silkeborg, 3-2 sejr over Katten, 3-1 sejr over Risskov og 1-0 sejr over Munkensdam fra Kolding.

Her skal ÅSG moralen mod Katten i særlig grad fremhæves. Vi var bagud 2-1 med 1 minut tilbage af kampen. Men først fik Malthé (3d) scoret på en tilfældig friløber, og dybt inde i overtiden scorede Jeppe (3u) efter et forlænget indkast. Træner Niels Svendsen udtaler: "Det var det vildeste comeback

i min trænerkarriere, og det viser, at når man går på ÅSG, så har man en helt særlig moral - man giver aldrig op".

Kampen mod Risskov skal også fremhæves. På 12 minutter blev de gennembanket med 3-0. Vi spillede suverænt godt med bl.a. super mål på frispark af Malthé, på hovedstød af Jeppe og på straffespark af Malthé. Det var klart vores bedste kamp med meget hurtigt kombinationsspil.

Semifinalen mod Langkjær vandt ÅSG efter straffesparks-konkurrence. Langkjær havde, ca. 100 tilskuere på lægterne, så der var maksimalt pres på

ÅSG's drenge. Målmand Gisla nappede to straffespark, mens Henrik, Brøgger, Mohamed Achmed og Jonas scorede for ÅSG.

Finalen mod Marselisborg blev desværre tabt 2-0. Der var desværre mandefald, så vi kunne kun akkurat stille med 11 meget trætte spillere, og det var for svært mod den velsmurte fodboldmaskine fra Marselisborg.

Trænerne Niels (Hareide) Svendsen og Rune (Jon Dahl) Nutkins er meget forventningsfulde ift. næste år.

Niels Svendsen

VORES BRUTTOTRUP:

1. Gisla 2u	6. Tobias 2u	11. Mohamed Ahmed 2h
2. Johan 3u	7. Lukas 3w	12. Henrik - Hold 9
3. Jonas 3y	8. Magnus B. 3y	13. Villads - Hold 8
4. Mikkel St 2u	9. Mads 3u	14. Emil 2b
5. Frederik BT 2u	10. Malthé 3d	15. Jeppe 3u
		16. Gustav 3u

PIGEFODBOLD

Pigerne drog afsted til gymnasieturneringen i fodbold på VSK baner i det nordlige Aarhus. Der var mange nye ansigter blandt pigerne, flere uprøvede kræfter - og det bar den første kamp også præg af. ÅSG pigerne mødte Risskov, de senere vindere af turneringen, og her tabte pigerne klart. I de to næste kampe spillede det nye hold sig gevaldigt op og sluttede turneringen flot af i en meget stærk besat turnering.

Vi glæder os til næste års pige-fodbold - alle er velkomne.

Lars Raunholt

FRIVILLIG BASKETBALL PÅ ÅSG.

På ÅSG er det muligt at spille basketball efter skoletid. Det foregår på tirsdage mellem 15.10 og 16.40, og vi spiller i den nye hal. Der trænes første gang lige efter efterårsferien.

Alle - både piger og drenge og uanset erfaringen med at spille basketball - kan være med.

Op mod jul deltager ÅSG med et drengehold og et pigehold i gymnasieskolernes basketball-turnering.

Vel mødt.

Jens Winther

ONSDAG AFTEN-IDRÆT.

I perioden fra efterårsferien og til påske er det muligt for ÅSG's elever onsdag aften at bruge idrætshallen, gymnastiksalene og fitnesslokalet ganske gratis. Dette kalder vi Onsdag aften-idræt, og her kan man spille badminton, basketball, volleyball, fodbold, hockey, håndbold, træne dans eller træne fitness.

Man booker en time/bane hos JP: asgjp@aarhusstatsgymnasium.dk, og man kan kun booke til den førstkomende onsdag.

Disse aftener er vildt sjove og sveddryppende og er et stort hit. Reservationsplanen kan ses på ÅSG's hjemmeside i Håndbogen: "Onsdag aften-idræt".

Så glæd jer til efter efterårsferien, da begynder vi.

Jens Winther

HUSKUNSTNER JETTE GEJL

Nogle gange er man bare dødheldig, og alting går op i en højere enhed. Sådan har jeg haft det i februar og marts måned, hvor jeg var så privilegeret at få tildelt en periode på fem uger som Huskunstner på ÅSG. Forløbet blev finansieret af Statens Kunstfonds Huskunstnerordning, som har til formål at fremme kunsten i Danmark ved at unge møder professionel kunst i dagligdagen. Det kan ske ved at en kunstner (som mig) indgår i samarbejde med de unge og skaber mulighed for kreative og involverende processer, hvor de unge kan følge, deltage og fordybe sig i en professionel kunstnerisk proces. Dermed håber Statens Kunstfonds at styrke unges relation til kunst, gribe dem, og anspore dem til en kritisk og nysgerrig tilgang til kunsten og dens vilkår og forståelse for værktøjer og metoder i den kunstneriske proces.

I de fem uger fulgte jeg 1. og 2. g'erne i billedkunst og oplevede gymnasiets foruroligende travle hverdag med totale sceneskift hver 11/2 time for både elever og undervisere. Det er et stressende tempo, som ikke kunne holdes, hvis ikke alle gjorde deres bedste for at fokusere hele tiden. Men det gør de på ÅSG!! Alle, jeg har mødt, har været fantastiske professionelle både

eleverne og underviserne - og hver dag har været en kæmpe oplevelse.

Efter aftale med underviserne i billedkunst etablerede jeg med 1. g'erne et erindringsprojekt, der gik ud på, at de skulle vælge et objekt, som betød virkelig meget for den enkelte - og derefter skulle de fortælle den personlige historie, som knytter an til objektet. Dernæst valgte eleven et objekt eller fænomen,

som de var utrygge ved eller på et tidspunkt havde haft en ubehageligt oplevelse med og ligeledes formidle historien i tekst, video eller som lyd. Objekter og tekster, videoer og lyd blev løbende indsat i et realsystem som skabte udstillingsrammen for den samlede installation og som gav gymnasiets øvrige elever og undervisere en mulighed for at gå på opdagelse i de mange lag i de forskellige fortællinger og objekter.

Projektet handler om den måde, vi animerer objekter omkring os med forestillinger og tillægger dem dybe betydninger, selv om de blot er et stykke legetøj, en fingerring eller det at ryge. Denne pågående animation har altid foregået og er styrende for meget af den socio-kulturelle tavse viden, vores samfund består af. Jeg er interesseret i at italesætte tavsheden og i de bagvedliggende strukturerer, og hvad det er, der skaber dem.

Det var for mig en utrolig bevægende og rørende oplevelse at se de mange flotte og interessante objekter og høre historierne bag valget. Det har været meget tankevækkende, at så mange har så meget på hjertet i så ung en alder!!

2.g'erne fik til opgave at skabe en begivenhed, som tematisk skulle have en betydning for dem som gruppe, som elev på ÅSG og som unge mennesker i dag. Igennem en kreativ udvik-

lingsproces fandt eleverne frem til, at de ville arbejde med 'Det gode liv' og imødegå nogle af de problematikker, som unge som dem selv er meget udfordret af. Det vigtigste var at skabe en udvidelse af det sociale rum for alle elever og lærere på ÅSG. Dernæst ønskede eleverne at udvikle en legende og naturlig måde at være fysisk kropslige på, og endelig ønskede de at skabe nogle elementer, som kunne få alle til at lægge mobilen og snakke mere sammen. De konceptudviklede i skitseform og skabte en række legeredskaber som en gynge for 3, en vippe for 6, et sjippetov for 5, en hinkerude for 2, en række slængepuder, en kæmpe fælles hængekøje, rumdelersejl og endelig en række samtaleskulpturer. Værkerne blev løbende indsat i fællesarealet ved Trappen og ændrede sig i perioden for at samle sig til den afsluttende udstilling.

Gruppen af elever arbejdede meget fokuseret og vedholdent på trods af de svære vilkår i virkelighedens gymnasium-ramme med legepladsdirektiver og fredningsregulativer. Men engagementet og blikket for fællesskabets udfordringer fik de taget nogle vigtige førergræb på, og de fandt frem til nogle seriøse bud på løsninger, som både kunne fungere som kunstværk og design. Jeg bøjer mig dybt i respekt for det sociale engagement, eleverne bar hele vejen igennem projektet.

Mange tak for jeres indsats og for de mange flotte projekter.

Jette Gejl

ELEVFORENINGEN

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

På bestyrelsens vegne

Lars Nordam
vicerektor

ÅSG'S VENNER

GAMMEL ELEVFEEST

ÅSG's venner var traditionen tro vært for Gammel Elevfest i november måned. Det blev et dejligt gensyn med gamle elever fra mange forskellige årgange.

Igen i år var 25 års jubilarene inviterede, og de mødte talstærkt frem. En ekstra tak skal lyde til lærerne Dorte Antonsen og Birgit Dengsø for deres indsats i forbindelse med jubilarene.

FOREDRAG OG FORFATTERMØDE

Den 21. september 2017 gæstede professor ved Aarhus Universitet Gert Tinggaard Svendsen ÅSG. Det blev en sjov aften, hvor Gert Tinggaard gav flere gode eksempler på den store tillid, der ofte uden grund eksisterer mellem danskerne.

FIND OS PÅ FACEBOOK SØG EFTER:

Århus Statsgymnasiums Venner

Hvor du kan læse om foreningens kommende arrangementer – søg efter Århus Statsgymnasiums venner

På vegne af ÅSG's venner

Mads Katholm

Den 11. april 2018 besøgte forfatteren Jens Blendstrup ÅSG, og det blev en aften med skæve vinkler på livet og plads til eftertænkning hos publikum.

PÅ GENSYN I EFTERÅRET 2018

Vi glæder os til at samle og gense alle gamle elever og jubilare igen til Gammel Elevfest i november 2018. Og vi arbejder på at vende tilbage med flere kulturelle arrangementer i det kommende skoleår, hvor skolen fylder 60 år.

HVEM ER ÅSG'S VENNER?

ÅSG's Venner er en forening, der henvender sig til tidligere og nuværende elever, forældre, lærere og andre med interesse i Århus Statsgymnasium. Foreningens formål er at knytte en forbindelse mellem skolen og det omgivende samfund ved at støtte og tage initiativ til kulturelle arrangementer. Foreningen blev stiftet i 1992. Bestyrelsen består af rektor samt et antal lærere, forældre-repræsentanter og tidligere elever.

Årets kamp mellem lærerholdet og elevholdet på 3.g'ernes sidste skoledag sluttede med et knebent, men alligevel forventeligt nederlag til eleverne på 2-1. Begge lærerholdets scoringer kom i stand ved hovedstød på forudgående imponerende oplæg. Lærerholdet lagde ud en anelse tøvende med en del usikkerhed især i forsvaret. Især en enkelt udskiftning bidrog dog til stabilisering af de bagerste kæder, og det skabte udgangspunktet for lærerholdets dominans.

SIDSTE
SKOLEDAG

REKTORBLIK: FAGLIGHEDEN OG DET FAGLIGE NIVEAU I GYMNASIET

Der er mange myter ude at gå om det almene gymnasium. En af dem er, at det faglige niveau i gymnasiet har været for nedadgående de senere år, i takt med at flere og flere unge vælger at gå i gymnasiet. En af hypoteserne har tilsyneladende været, at jo flere elever der er kommet til, desto lavere er det faglige niveau blevet. Og mon ikke mange af os enten i familien eller i omgangskredsen har hørt udsagn som ”det lærte jeg da, da jeg gik i gymnasiet” eller ”lærer man ikke det i gymnasiet mere?”.

Som en del af den politiske aftale om Gymnasireformen i 2017 blev det besluttet, at der skulle iværksættes en undersøgelse af det faglige niveau i gymnasiet de sidste 50 år. Undersøgelsen er foretaget af EVA, Danmarks Evalueringsinstitut, og havde fokus på fire fag: dansk, engelsk, matematik og fysik, og resultatet er netop offentliggjort her i foråret 2018. Formålet med undersøgelsen var dels som nævnt at undersøge det faglige niveau, dels at tilvejebringe viden der kan danne baggrund for at hæve kvaliteten af uddannelsen.

En af rapportens konklusioner er, at der er sket en kompleksitetsforøgelse i fagene, idet der løbende er kommet nye elementer til i fagene, samtidig med at kravene til at arbejde i dybden er fastholdt. Dertil kommer, at der stilles stadig større krav til eleverne om at forholde sig selvstændigt, reflekterende og kritisk analyserende i fagene.

Der er således ikke noget, der tyder på, at det faglige niveau er svækket; derimod er konklusionerne i EVAs rapport et udtryk for, at fagligheden har ændret sig. Det tænker jeg er udtryk for rettidig omhu i forhold til at sikre en høj kvalitet i uddannelsen. Det er godt ”set” af skiftende ministre og politiske flertal, at fagligheden i fagene er dynamiske størrelser, der hele tiden skal udvikle sig i takt med de krav, der stilles til os i tiden om viden og kunnen. Og det er dygtigt håndteret af de gymnasie-lærere, der står i klasselokalerne og skal implementere de mange ændringer og få dem til at virke i praksis.

Blandt de nye elementer, der er kommet til, kan nævnes de fire nye delkompetencer, som nok har været i spil i nogle år, men som blev en veldefineret del af den almene dannelse med gymnasireformen i 2017. Det drejer som om karrierelæring, globale kompetencer, innovationskompetence og digitale kompetencer. Alle fire dele indgår nu i uddannelsen – ikke som selvstændige fag, men integrerede i fagene. Oversat til fag betyder disse fire delelementer, at det nu skal indgå, hvad man kan med faget uden for gymna-

siet – hvad kan faget bruges til i arbejde og erhverv; hvordan kan man se og anvende faget med globalt perspektiv, inden for og uden for Danmarks grænser; hvordan kan man være innovativ i og med faget; og hvilke digitale kompetencer har man brug for for at mestre faget, hvilke digitale værktøjer kan med fordel anvendes i og med faget? Det er store spørgsmål at håndtere, og det stiller store krav til såvel lærere som elever at kunne håndtere disse udfordringer integreret i det, som vi almindeligvis betegner kernefagligheden.

Det er altså ikke de samme elementer og de samme perspektiver, der indgår i fagene i dag som for 50 år siden.

Lad os som eksempel kigge på fagligheden i 2. fremmedsprog – dvs. på ÅSG tysk, fransk og spansk. Da jeg gik i gymnasiet i begyndelsen af 80’erne var fokus på tekstlæsning. Det vægtede tungere at kunne læse en tekst end at kunne kommunikere, og grammatik og oversættelse var mål i sig selv. Sådan er fagligheden ikke i sprogfagene i dag. Grammatik er selvfølgelig stadig vigtig. Imidlertid er grammatik ikke længere et mål i sig selv, men en nødvendig forudsætning for at få kommunikation til at lykkes. For hvis grammatikken kokser, er risikoen for, at kommunikationen også kokser, ret stor. Det kulturelle element i begyndelsen af 80’erne var i hovedsagen koncentreret omkring litteratur. Det er stadigvæk vigtigt at kunne læse lodig og relevant litteratur fra de lande,

hvis sprog man lærer, men det er også afgørende, at øvrige kulturelementer inddrages i undervisningen – vi taler i dag om interkulturelle kompetencer som helt nødvendige forudsætninger for at sikre konstruktive møder mellem mennesker. Kulturmøder er en naturlig og uundgåelig del af globaliseringen. For mange er det en hverdagsbegivenhed. Kulturmøder foregår ikke længere kun fysisk, når man møder mennesker med anden baggrund end sig selv på rejser, uanset om det er som turist eller som et led i ens arbejde. Kulturmøder foregår også digitalt – møder mellem mennesker kan i dag foregå døgnet rundt via digitale hjælpemidler, uafhængigt af tid og sted. Udviklingen i sprogfagene ift. globalisering, digitalisering og karrierelæring afspejler dermed fint EVAs konklusion

om, at det faglige niveau ikke er faldet, men at fagligheden er en anden, og at den er mere kompleks i dag end tidligere. Så kan man spørge: er der da ikke noget, der er faldet væk i sprogundervisningen? Ikke helt. Der er delelementer, der er nedtonede og andre, der er omdefinerede – men ikke helt bortfaldet. Fx er der visse dele af grammatikken, der ikke længere undervises så meget i, fordi grammatikken ikke længere er et mål men et middel, og oversættelsesdisciplinen bedrives i dag anderledes, fordi de digitale oversættelsesværktøjer, fx Google Translate, på sin vis gør det lettere at tilgå det at oversætte, men på den anden side også gør det sværere, fordi det kræver høj grad af sproglig bevidsthed og sproglig kunnen at være i stand til at gennemskue, hvornår den oversættelse,

der foreslås, er forkert.

Ovenstående er et eksempel på den ændrede faglighed for sprogfags vedkommende. En tilsvarende minianalyse kan laves af de andre fag i gymnasiets fagrække.

Det faglige niveau i gymnasiet er ikke sænket. Derimod er fagligheden ikke statisk, men dynamisk, og den forandres over tid. Heldigvis for det.

*Dorte Fristrup
rektor*

UNDERETAGE

